

stendat vituperari. Profecto mira est huius Comici in fabulis suis Oeconomia. *Ιωνικός τις.*] Ionicum dixit non pro Græco solum, sed Atheniense, qualis erat Cleon. Sic apud Thucydidem (principem historicum in orationis structura qui bellum hoc Peloponnesiacum verè, ut puto depinxit, Demogorias fortassis finxit) lib. 5. ait Brasidas Græcorum ille alter pistillas ad Lacedæmonios, *καὶ ὅτι Δωρεῖς μέλλετε ἰωσι μάχεσθαι.* id est, *Αθλωαίσι.* *Τὴν σπατίλλω ἐδίδει.*] Putat Scholiastes ἐδίδει dictum pro ἦδειεν, quia tunc cum hæc scriberet Aristophanes mortuus erat Cleon, ut apparet ex sequentibus. Neque sane noua est hæc temporis mutatio apud poetas, præsertim quum sæpè ut & apud Æschulum videas ἀναχρονισμούς, quæ non sunt errata memoriæ, sed præcepta Oeconomix. At *σπατίλλω* dixit quia Cleon *βυρβυδέφης & σιατοφάρου.* Nam coria & pelles apparatus non sine humano stercore, estque *σπατίλη* id ipsum *σπίλεθος* vel *κόλιτος*, sordes & ablecta coriorum, dicitur δὲ τὸ *σπᾶσθαι* quia trahantur & eradantur. Hesy chius rectè exponit *σπᾶσθαι* corium, *δέρμα* & *σπίτος*, ut ab eadem mente *σπασηταὶ ἐδιδίκα* pauertates vestes dictas existimem, idèmq; etymon. Interim emendandum puto Scholiastem Græcum qui *σπατίλλω* ait esse τὸ δὲ πύξισμα τῆς βυρβυτῶν τὸ μικρὸν ὃ ἐμβάλλει, quasi dicas tamentum tergorum taurinorum spurcum quod ablegitur. Nam legendum arbitror τὸ μικρὸν ὃ ἐμβάλλει. Etiam apud Sudam pro *μικρὰ δέρματα* reponendum fortean *μιαρὰ*, et si scio posse excusari lectionem τῆς *μικρῶν*. Dico tamen quod sentio, neque me adhuc sententiæ poenitet. *ὑπερβυρβυτῶν.*] Pro ὑπερβυρβυτῶν dictum puto, id est, etate prouectioribus: alias valet superbis & supra hominem sapientibus. *οὐχ ὄν-*

A *περ ἡμεῖς.*] Legerem *ὑμεῖς.* & notat Athenienses tanquam litigiosos fori tricones, & qui iudicandi infania laborent, ut ille in *Vespis Philocleon.* τὸ κῶρημα. Translatio ab euerriculis vel scopis quibus vestimentorum vel ædium sordes purgantur. scribendum autem puto *μὴ ἑκότες* geminato *κ*; ut sit pro *μὴ ἐκότες*; & sic videtur legisse sudas: Nam si simpliciter *κότες* dixisset ambigua esset significatio, quia *κότες* est etiam *ὀπμιελῆσθαι*, unde *κότες* & *κότες* pueri & puellæ, quod magna cura & studio indigent. & *νεοκότες* dicti non qui templa vel ædes ventunt & purgant, sed qui tuentur & custodiunt, fortassis δὲ τὸ ὄρασι, id est, cura, interposito *κ*. Quamquam non me laet *κότες* derivari secundum Grammaticos vel δὲ τὸ καθαίρειν & pupillam sic vocari quasi *χόρην*, ut per quam fluat facultas videndi, sed hoc loco *ἐκότες* dixit pro vacuefacere & desolare, vel funditus perdere, ut dixit Menander, *ἐκκορηθείς*, id est, *ἀρδῶν δὲ πολεμείας*. Aliquando est abigere, ut in illo *ἐκότες κῶρη κορώνω*, quod in nuptiis olim accini solitum testatur Orus Apollo. videtur aliud esse κῶρημα, aliud *σάρων*, et si à Grammaticis confunduntur sæpè. Nam illud verriculum est quod nos vocamus *Balay*, hoc autem (*σάρων* puta) scopæ id est virgulæ purgatorix; Byzantiij vocabant *κάλλωιτρον*. Apud Hesy chium nescio quid sit *ἀνίσκρον*. Et redeo ad imperitorum querelam, Corruptus est locus. Ait enim Hesy chius Ionem Argiuis dixisse, *ὡς παλαιὸν ἀνίσκρον*, fortasse scripserat *ὡς παλαιὸν ἀνικκίς σάρων*, id est infirmus, ut veteres & dissolutæ scopæ, scilicet senium debile significans. *Ἔα ἔα.*] Hæc separatim legenda, neque verum adiuvant, Parepigraphe vocatur, ut apud Aufonium Hui, & sæpè apud Tragicos. Nos plura ad Æsthyli Prometheus.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τρ. Ω Ζεῦ, τί θεασαίεις πόθ' ἠμῶν τ' ἰεών.
 Λήσας σεαυτῆ ἄς πόλεις ἐκκοκκίσας;
 Οἱ. Τοῦτ' ὄβρι δῆτα τὸ κακὸν αὐτ' ὃ γῶ' λε-
 γον.
 Τὸ γδ' ὄβρι δ' ἴγμα τῆς μανιῶν ἀκούετα.
 Ἀδ' εἴπε περὶ τὸν ἰωίπ' ἠρχετ' ἠ χολή,
 Πύσσεσ' ἔφασκε γδ' περὶς αὐτ' ἐνταδί.
 Πῶς αὖ ποτ' ἀφικόμην αὐτ' ὄβρι τῆ Διός.
 Ἐπερὶ ἄλεπτα κλιμάκια ποιέμεθα.
 Περὶς ταῦτ' ἀναρρίχῃτ' αὐτ' ἐς τ' ἔρανόν,
 Ἐως ξυμερῖβη τ' κεφαλῆς καταρρύεις.

CHR. Ω Ζεῦ. Incipit loqui Trygeus, vinitori conueniens nomen, est enim τρυγητός vindemia. βελεεύς autem Atticè pro βελεύς, ut in *Ranis* ἔχει μέθας, pro ἔχη, & μάχει pro μάχη. Et alibi sic sæpè.

Σχόλια. Τί δρασεῖεις] ἄρα τὴ διανοή. εἰσῶν ἢ τῶν φησιν ὁ τρυγᾶος. τὸ ἄνομα κύριον ὃ μὲν Ἡρώδιανος ποροπειασῆ. οἱ ἢ λοιποὶ, ὡς τὸ τίμαρος ποροπαροξύνεσι. Λήσας σεαυτῆ] ἀντὶ τῆ ἀγνοεῖς τέλειον δὲ πολείας ἄς πόλεις, ἐκκοκκίσας ἢ ἐρημώσας. δὲ τὸ μεταφορᾶς τῆς ποίων τῆς τοὺς κόκκους καθαίροντων. Τρυγᾶος δ' ὃ ταῦτα λέγει.

ΤΡΥΓÆVS, VERNÆ.

TRY. **Q**uid huic popollo factururus ô Iuppiter?
 Urbesne falles ipſus exciccans tuas?
 VER. Pol iund ecce quod modo aiebam malum.
 Insaniarum specimen enſpicitur nouum.
 Ac qua ille dixit, ira cum ferueſceret,
 Scribitis: apud ſe quippe ſic locutus eſt,
 F Qui rectâ adire regiam Iouis queam?
 Deinde reuues ſcalularum machinas
 Faciens in altum ſe traherat æthera,
 Donec relapſa præcipe illiſit caput.

CHR. Εκκοκκίσας.] Pro ἐρημώσας dictum, translatumque à granis mali Punici. exacinare dicerem vel potius exciccare: nam κόκκος ciccus mutato o paruo in i. Nos Franci propriè egrainer.

G Σχόλια. Τῶν μανιῶν] ἀντὶ τῆς μανίας. λέγει δ' ἐνικῶς ἢ μανίη μ' ἐπέρχετ', ὡς ἐπὶ τῶν πλείεσσον δὲ πληθωτικῶς. Εὐθύ τῆ Διός.] ἢ δ' ἔτι τῆ ὑπερηφανίαν αὐτῆ δ' ἡοί. τῆ δ' ἔλεον κενθάρου εἰς τῆς τῆ Διός ἐλθεῖν αὐλάς. Ἀναρρίχῃτο] τὸ πορὸς ἰοίχους ἀναβαίνειν κ' χερσὶ κ' ποσὶν, ἀναρρίχῃσθαι φασὶ γίνετ' δ' ἐκ τοῦ ἀράχνης, ἀραχνιῶ. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῶ, ἀναρρίχῃ.